

ਸਿਵਲ ਮੂਲ

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ (ਲਿਕਨ ਵਿੱਚ) - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਮਲਹਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ।-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1968 ਦੇ CP ਨੰਬਰ 35 ਵਿੱਚ 1971

ਦਾ ਸੀਓ ਨੰਬਰ 101।

7 ਫਰਵਰੀ 1974 ਈ.

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ (1956 ਦਾ I)- ਧਾਰਾ 446 (2)- ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ (1810 ਦਾ VII)- ਅਨੁਸੂਚੀ I ਧਾਰਾ I ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ III। ਆਰਟੀਕਲ 1(d) — ਸੈਕਸ਼ਨ 446 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ — ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ—ਕੀ ਉਸ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ।

, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 446 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। (ਬੀ) ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ I ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ। ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ - ਕੁਝ ਲੈਣ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446 (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਭਾਰੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 446 (2) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 20,318.67 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ। 1 ਸਤੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 12 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 17,366.45 ਰੁਪਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.

ਡਾ. ਨੰਦਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਤੁਲੀ, ਜੇ.—ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨਾਂਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਦੁਆਰਾ, ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 446(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ 20,318.67 ਪੈਸੇ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ, ⁴ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ: -

. "ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

2)) ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਐਡ-ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 1, ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਇਕਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉਸ ਫਾਰਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਓਸਲਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲੈਪ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ) (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੇਰੇ 24 ਅਤੇ 25 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: —

"24. ਧਾਰਾ 2 (ਦਾ ਧਾਰਾ 446) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ 'ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ', 'ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਕਲਾਜ਼ 2 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (d) ਵਿੱਚ 'ਸਥਾਪਤ', 'ਉੱਠਦਾ ਹੈ' ਜਾਂ 'ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ •* ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

25) 'ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਬਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਕੈਲ. 61.

Punjab Finance Private Limited (in Liqn.) v. Shri Malhara Singh,
etc., (Tuli, J.)

>

ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਦਾਲਤ. 'ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1960 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ' ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, 1960 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। "

(3) ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ-* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਨਰਿੰਦਰ ਨਾਥ ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸ਼ੀਵਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ: -

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 16 ਵਿੱਚ, ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੈਟੇਂਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਉਕਤ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

, ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰ. 16 ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।"

(5) ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਮੁਨੀਸਵਾਮੀ ਆਚਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1968 ਕੈਲ. 394.

(3) ਏਆਈਆਰ 1967 ਮੈਸੂਰ 190.

ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰੋ, ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਸੂਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 477 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਨਸੈਟ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਝਗੜੇ ਹੋਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਡ-ਵੈਲੋਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ-

"ਸੂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਅਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਜੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਹਾਂ। ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ। ਉਸੇ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਜੱਜ ਨੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲਿਮਿਟਡ, ਪੂਨਾ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

"ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

(4) ਏਆਈਆਰ 1969 ਮੈਜਿਸਟਰ 280

ਸਮਾਪਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਲੈਣਦਾਰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ। ਸੰਪਤੀਆਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਅਦਾਲਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ

Punjab Finance Private Limited (in Liqn.) v. Shri Malhara Singh,
etc., (Tuli, J.)

>

ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰਾਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਅਕਸਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ, ਭਾਵੇਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਵਾਇਨਿੰਗ-ਅੱਪ ਆਰਡਰ ਦਾ ਗੁਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। (4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 460 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2)(d) ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ, 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 233 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ - ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫੀਸ ਅਤੇ ਸੁਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ (1958) ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 11 (U) ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਉਚਿਤ ਲੇਖ ਹੈ।

(7) ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(8) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“446(2) ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ:

- (a) ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ;
- (b) ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ;
- (c) ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ;
- (d) ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸਵਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦਾ, ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1960 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

(9) ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ I ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1(d) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

Punjab Finance Private Limited (in Liqn.) v. Shri Malhara Singh,
etc., (Tuli, J.)

>

ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ। 13. ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। 13 ਜਿਵੇਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਭਾਰੀ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਝੱਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ-ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ 45-ਬੀ. ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਇੰਨਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ' ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ, 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 (ਏ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ 446(2)। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 446(2) ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਲਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ, ਜੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਿਰਗ-ਅੱਪ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਆਦਿ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ।

ਮੈਂ ਆਵੀਸ਼ੀਅਲ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 12 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ:- •

"* * * ਅਦਾਲਤ, ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

"ਹਰੇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੱਜ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(12) ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਜੱਜ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 11(a) ਅਤੇ 12(a) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ। ਉਹ ਕੁਝ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 446(2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 11 (ਦੋ) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਕਮ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੂਟ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 446 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ-ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 1 (ਡੀ) ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। 13 ਦਾ ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

